

Nabzı Atmıyor Gecenin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Ağustos 2019

Renklerin birbirine abayı y/aktığı saatin ertesi ve bir düş'ün pervazında hazır ol'a duran bir yenilginin de iz düşümü.

Günü kucaklama isteğin yenik düşüp geceye parantez açan bir üniformanın içerisindeyim ve görünmezliğin de dik alası, deyip çekiştiriyorum etek boyumu lakin görünürde olan ne bacağımanın işlevsel boyutu ne de nemli gözlerimdeki kaygıyı saklayabiliyorum.

Günü öğütüyorum kaç zamandır derken geceye otağı kurup beklemeye geçiyorum. Belki bir olasılık belki bir yanlış anlaşılma belki de varlığımın tek düze resitali: bağırma b/asacağıım ne kaldıysa yaktığım ağıtlarda saklıyım işin aslı bir de nemalandığım günü birlik heyecanlar ve acı yüklü iken geçen zaman.

Anlatmanın da meali aslında tüm gün kayda aldığım duyguların ve de sessizliğin rengi karanlıkta kimlik kazanırken.

Bünyem kaldırmıyor artık: ne üzüntüyü ne de beklemelerin sonu geliyor ve devasa bir hikmetle açık ara farkla yürüyorum peşinde gölgemin ve tüm olup biten akla zarar ne de olsa peşime takılanın gölgem olması gerekirken benim ava çıkan ve giderayak satırlarda vebalı bir sitem bırakan karanlığın yarattığı izdiham.

Uzağındayım her şeyin son birkaç gün öylesine uzağındayım ki ve deste deste sözcük saklıyorum raflarında girizgâhın ve tembihliyim de artık ne de olsa ölümü çağrıştıran bir isyanla gitmek istiyorum artık ve beni çoktan terk edenleri ilk ve son kez terk etmek.

Sıra sayı sıfatları pek de akıllıca dâhil olmuyor konuya ve sırasız gidenlerin sıra dışı m/eziyetlerin vakıf sıra dışı bir ölüm diliyorum Yaratan'dan belki de sözcüklerin beni boğazladığını resmedip bir lügat olma arzum ve içindeki dikenleri kanatıp da bıraktığı izi kayıtsızlıkla yazma gayretim.

İmleç suratsız ve mecalsiz bir aksanla kayıplarda tıpkı aklımın da irak olduğu günlük devasa g/örüntülerden bihaber olmanın bende yarattığı vicdan azabı.

Nabzı atmıyor gecenin ve gece işçilerinin de teşrif etmesini b/ekliyorum tıpkı sevgili Bilge Karasu'nun vurguladığı üzere: "Gece işçileri, daha ikinci üzeri ortalıkta görünmekle yaratacaklarını bildikleri ürküntüyü sürdürmek, uzatmak, bu sürdürülen, uzatılan ürküntüyü daha da yeğinleştirmek üzere dalgalandırmak, yani gönüllerinin dilediğince azaltıp arttırmak için çeşitli yollar denerler."

(Alıntı)

Bir hurafe olmasını dilediğim ve kara böceklerin de istilasını ile rüyalarımda sürgünlendiğim ve de süngünlendiğim...

Kıran kırana bir kıstas ve edimlerde saklı iken rehavet ve gizem derken ayracını kaybettiğim bir özür ve üzüncü ile sıra dışılığımı tayin edip eremediğim makamda yüksündüğüm her yanılışla da bir özür borçlu olduğum.

Sakıncalı duyguların yarattığı izdiham ise akla zarar ve geniş getiren aşk meleğine soytarı bir sitemle çemkirip neden aşkın ayağa düştüğünü de sormanın pek de sırasıymış gibi.

Sahi, ne değişti şu geçen üç beş günde?

Bedenimde araz yüklü bir yüklem aklımın zorba nöronlarına sitayişte bulunurken kaynakçamı yitirdiğim bir bülten ve de buhran belki de ölümün izdivaç talebini reddeden insanlardan alacaklı gibi bir bir dökülen göz yaşı.

Ne gam oysa ne gam.

Şimdimi söküp de yarını bağlaç bellediğim; dünümü aklımdan çıkaramazken an'da saklı muvaffakiyetten de soyutlandığım.

Kırağı çalan bir notada güftesi yazılmamış bir şarkı gibi de sayacı çoktan kırıp düştüğüm derinliğin de ne derece beni kucaklayıp ardından ele geçirdiğine vakıf başımın da bu güne kadar asla göğe ermediği.

Reddi güç kabulü güç.

Son mizaçlı bir bakiye dileyip de Tanrıdan hala alacaklı olduğum aşkın esereli külliyatında tansiyonunu ölçtüğüm yaşam denen güzergâhın da bana elleriyle sunup kollarıyla da savurduğu bir düş bulutu gibi içine saklandığım aslında solladığım bir gölgeyi de dikerken yüreğimin çeperinde elime uzanan bir lanet gibi de peşi sıra sürüklendiğim.

Renklerin diline ve tenine dolanan arylar ve süklüm püklü duygu meclisinde afakî bir coşkuyla dik başlı bir çiçek gibi solmanın da pek hayra alamet olmadığı.

Göğün mintanında saklanmış ateş böceklerini de saldım mı havaya görünen o ki; daha gidecek çok yolum var ve sür-git bir hezeyan ile yaftalandığımın ertesi bir yakamoz olmayı da kolaylıkla kulak ardı ettiğim ne de olsa gün mizaçlı bir aşkın geceye düşen gölgesi ruhumun oynaştığı ay ışığında bir yıldız olma hakkımı kullanıp geceye âşıkken derin bir iç çektiğim.

Hiçliđim mademki memba suyu, bir nehir kadar da coşkulu olabilirim ve geceye alım atan her ışığı da Tanrıya ihbar edip yeni baştan yazarım hikâyemi solduğum her beyitte tehir ettiğim mutluluğa ve aşka da atıfta bulunurken bir şiire meze olan yorgunluğumu dikiz aynasında saklı tutarken...